

— Foaie săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Pe calea fiului pierdut...

Pe calea fiului pierdut din Evanghelle, totdeauna au fost și vor fi destui pierduți. Dar, par că niciodată n'au fost așa de mulți ca azi. Calea fiului pierdut e plină azi de cele zorești spre pierzare. Omenirea întreagă e azi un mare flu rătăcit care a ieșit din „casa” și ascultarea Tatălui cerește și merge pe calea pierzării.

Flul pierdut din Evanghelle îl trebuie un fel de sloboenzie. I se săturase de casa unde se încula seara ușă și trăia sub ochii și controlul tatălui. Lui îl trebuie „libertatea” de „a-și trăi viața”, fără să-l mai poruncească nimeni.

Iar slobozența aceasta, l'a aruncat în brațele chefurilor și desfrânrilor. L'a aruncat în brațe pierzării.

Exact așa sunt și oamenii de azi. Exact așa e și omenirea de azi. Când s'a gătit răboul cel mare, Rușii au slobozit în lume parola cu „sloboda”, adecă jos cu legile... jos cu gradele... jos cu ascultările... jos cu credința... jos cu Dumnezeu!

Iar acest „sloboda” a rămas parcă în suflete. În firea oamenilor de azi este un fel de „sloboda” cu care s'au aruncat în brațele desfățărilor și păcatelor. Mai mult ca oricând,

parcă în oamenii „să-și trăiască viața” în chefuri, plăceri și păcate.

Oamenii și omenirea de azi e fiul cel pierdut care a ieșit din „casa” și ascultarea Tatălui cerește și își face de cap, cheltuindu-și avereala cea sufletească. O pildă e fiul cel pierdut din Rusia. Un profesor comunist din Rusia, E. M. Holtzov, arăta cu date statistice că, după 10 ani de comunitism, în Rusia e distrusă familia, e degenerată rasa; boala lumești a ajuns la 80-90 procente. Totul e stricat.

Și tot așa își prăpădesc „averea” și alte națiuni.

Flul cel pierdut s'a oprit în loc când a ajuns la rău. Și s'a întors plângând acasă. Dar oamenii de azi nu fac așa. Scos-a bunul Dumnezeu în calea noastră fel de fel de urgi, secrete, crize, greutăți, necazuri, cari toate strigă pe noi să ne întoarcem „acasă”. Dar noi mereu orbește înainte, spre pierzare.

Vremile noastre sunt un mare flu rătăcit ce a ajuns să mânânce „roșcovale”... a ajuns să îndure cumplită lipsuri și greutăți, dar nu vrea să se întoarcă „acasă” la Tatăl cerește... chefuește, rabdă și stă slugă la diavoleștile patimii, dar nu vrea să se întoarcă „acasă” la măntuire.

De greutăți și necazuri nu vom szăpa până nu vom apuca pe calea întoarcerii la Tatăl cerește așa cum a făcut fiul cel perdut.

Ca să scăpăm la bine și ușurare ne trebuie și nouă lacrimile fiului pierdut și hotărârea lui: „scula-ne-vom — din răutăți — și ne vom întoarce la Tatăl nostru cel cerește”...

Fără această hotărâre, nu vom avea ușurare.

Deci, cu toții să ne întoarcem „acasă”!

PLÂNGE FIUL CEL PIERDUT...

Două zeci de toamne,
Două zeci de ani, trecu...
Și-un copil pe căi streine
Rătăceaște fără Tine,
L'ai chemat, dar el nu vine...
— L'au văzut pe căi de ură
Două zeci de toamne,
Doamne...

Suspini...
Zadarnic inimii alin,
Căutatu-i-am sub stele.

— În tina greșului m'am prins,
Păcate multe m'au cuprins,
Și Doamne, iar cu glasul stins,
Te rog, vieții mele,
Să-i faci din lacrimi și din chin
Alin...

De mult,
Am stat odată să ascult,
Și-am auzit o clipă,
Un glas de Tată, glas durut:
„Întoarce-te copil pierdut”!
Atât!... Dar nu l'au cunoscut.

Și iar pe neagra lor aripă,
M'a dus al retelelor tumult
Mai mult...

— — — — —
Dar az'
Din ochi îmi curg fără zăgaz
Pe față lacrimi multe.
Mi-aduc aminte și suspin,
Că — Doamne — sănă așa strein
In lacrimi jalea mi-o alin,
Nu-i nimeni să m'ascute...
...Spre Tine strig la greu necaz
De az'...

Si vin,
Să cer din Harul Tână Divin
Un strop de mângăiere.
Primește Doamne-un fiu pribeg
Ce calcă iar al casei prag.
Pierdutul anilor șirag
Să-l ierți Părinte, 'ji cere.
— Si lasă 'n sufletu-i strein
Alin...
.....

TRAIAN DORZ.

Cetiji și răspândiți peste tot
locul, această minunată foaie!

Invitare la Căianu-mare, Somes.

Frații ostași de pretutindeni
Cu toții sunteți rugați
Ca în 9 Februarie
Pe noi să ne cercetați.

Inca un lucru vrem să știți
De marta nu vă 'ngrăjiți;
Căci ne vine ajutorul
Prin Isus biruitorul.

In numele Oastei, frații:
Hitică Dumitru Maftei și Ioan.

INVITARE

Fratele Marin Bondoc din com. Hași-Kioseler, jud. Caliacra, se străduște, cu ajutorul Domnului să însuțeze Oastea Domnului și prin acele părți. Toți frații care sunt pe aproape, sunt rugați a-l căuta și a-l ajuta.

Invitare la Boian—Cernăuți.

Oastea Domnului din Boian — Cernăuți, roagă în numele Domnului pe toți frații a lăua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 16 de Februarie.

Păr. Viorel Bujoreanu și Stefan Slovacă, sunt rugați a lăua parte.

Mihai Toma lui Andrei.

Invitare la nunta unui frate trecut dela adventiști la ortodocși.

Oastea Domnului din Strâmbeni, cu drag învită pe frați și pe surori, din jur și departăra a lăua parte la nunta fr. Andrei Raportă și surorii Maria Popa în ziua de 16 Februarie.

Fratele mire Andrei va primi mai întâi botezul, trecând de bunăvoie dela reformiști la biserică ortodoxă, unde se înrolează ca ostaș și luptător în Oastea Domnului Isus Biruitorul.

Năș vor fi fr. Ionățiu cu sora Joia, Cununia se va face la biserică st. Trei Ierarhi din parohia Aluniș.

Rugăm și pe păr. Gafton — dacă se poate a lăua parte.

Oastea din Strâmbeni—Prahova.

Invitare.

Pe ziua de 8 Martie, Duminica a 2-a din post, va avea loc o adunare a Oastei în com. Copalnic, j. Satu-Mare.

Toți frații din Nordul Ardealului sunt rugați a lăua parte.

Miron Deniț.

Invitare la Bînțiști-Aurel Vlaicu.

Oastea Domnului din comuna Bînțiști-Aurel Vlaicu—Hunedoara, roagă pe toți frații a lăua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 16 Februarie.

Venite fraților să ne bucurăm în Domnul.

Zorza Nicolae, ostaș al lui Isus Biruitorul.

Anunț.

Iubilul nostru frate Iulius Igna, din Câmpuri-Surdură, of. Gurasada, jud. Hunedoara, fiind singur, fără familie, având doar o mamă bătrâna, ar voi să ducă doi tineri căsătoriți, amândoi ostași, un frate și o soră, cari să fie harnici, să știe lucră pământul și primă casă, spre a le da lor moșia sa și a rămânească cu el.

Tinerii cari doresc, să l'anunțe în grabă, de oarece mama i-e bătrâna, servitoarea să aibă și moșia trebue lucrată, iar frațele și ocupat cu adunările și pe la târguri.

Iulius Igna, ostaș al lui Isus Biruitorul.

Spre stire.

Adunarea care se planuise la Roșia de Secaș, se amâna pe o altă dată.

O carte de chemare cartea fr. Goran: „Veniti la Isus“!

Cea de a 7-a carte de poezii din Biblioteca poezilor «Oastei» pe care părintele nostru Iosif a întovărășit-o cu o dulce recomandare către fruntaș, cartea „Veniti la Isus” a fratelui Goran — este o sole de chemare puternică.

Cititorul acestor poezii se simte psalmodindu-le. Ele fiind alcătuite — canticănd — aceasta s'a transmis, ca un ecou, de la autor până la noi care ne împărtășim de florul sănt-această fost la zâmbirea lor. Nu este o mare realitate duhovnicească pentru toți pelerini care au fost la Ierusalim că picturile de la picioarele Turnului lui David, când calcă pe ele, psalmodiază? Li s'a transmis, de mil de ani, cântarea psalmistului (căci el o căntă cu glas sănt de Iisus sus în Tur) și astăzi petrele cele moarte răsună, răsfrângând ca pădurea, căntarea care nu va murii în veac.

Cartea fr. Goran este o sole la fel cu aceea pe care o aduc «vestitorii primăverii».

Ceia ce impresionează, în chip deosebit, și chemarea la Iisus cel Răstignit. Poate puțini poeți au apăsat mai induioșător pe coarda aceasta. Calvarul, Golgota, găsește în acest poet al «Oastei» un cântăreț de o frăgezie rară.

O altă notă impresionantă, aproape dominantă, este aceea a venirii a două oară a Domnului. Poetul canticănd frumusețea acestei veniri trezește în noi simțurile calde din vremea apostolică, simțuri pe care creștinătatea de azi le-a uitat.

Și în sfârșit o notă, în care rămâne neîncercut, este imnul pentru Maica Domnului. Recitați, bunăoară poezia «Fecioară» (pag. 18) și veți vedea un mărgăritar unic:

Privirea Ta când ne 'nfășoară
Privirea Ta când ne 'nfășoară
Când rugăciunea Ta ne-ajută
Atunci Domnul ne sărușă,
Când vorba Ta ne 'nvâlusește
Atunci pământul înflorește.

Tot așa poezia «Glasul Maicii Domnului» (pag. 22) în care e însă predica de la Cana Galilei. Rugăciunea către Maica Domnului (pag. 24) o bijuterie duhovnicească. Deasemenea imnul «Bucură te preacură» (pag. 12).

Biserica pentru «gorniștilor» noștri s'a răsfrânt în versuri de cristal ca acelea »Mai sună gorniște« (pag. 22) și »Bine-ai venit« (pag. 30).

Recomandăm fraților cu căldură această carte de chemare spre primăvara lui Iisus!

I. Gr. Oprisan.

Rapoarte de pe fronturi.

Din Ludoș—Sibiu, raportează fr. Moise Fulea. Oastea lui Isus Biruitorul e la datorie. Adunările continuă regulat. În Oaste s'au mai înscris Axente Stănescu, Istina Hociotă și Marina Luca.

Din Bologa—Cluj, raportează fr. Gordan Simion. Oastea lui Isus Biruitorul e la datorie. Noaptea săntă, precum și cea de anul nou le-am petrecut în cantică de slavă Domnului. S'au reprezentat 3 piese religioase. Am mai dat aceste piese și în comună vecină Poeni și-am fost invitați de către păr. prot. unit la Giucea.

Din Slobozia-Moara—Dâmbovița, raportează fr. P. Popescu, despre bucuriile avute la adunarea din com. Ghimpășii.

Sora Safta Șt. Ionățiu a trecut la Domnul. — El e să dăruiască odihnă vechiină.

Din Văliug—Cluj, raportează sora Iluca Șimi... La o sărbătoare când s'au împărtășit copiii și ostășii (280 de persoane) preotul i-a rugat să cante căntările Oastei. Domnul ne răspândește ostenilele ce facem pentru El... Nouă susținem sau mai înscris în Oaste.

Din Feneriș—Bihor, raportează fr. Popa Petru—Săucani. Lupta Domnului merge înainte. Oastea se întărește din ce în ce. S'au mai înscris în Oaste Herlas Nichită, Maciaci Petru, Costan Gabor și Ivan Miron.

Din Șerpeni—Constanța, raportează fr. Oh. Broscăreanu și Oh. Bica. În ziua de 12 Ianuarie, i-au cercetat frații din Ianoșciular și Hagi Dumitru. Mult a făcut sufletelor, căntările minunate ale Oastei. În com. Malinovă, școală nu i mai începe pe toți. Am petrecut și aici până la ora 1 după miezul nopții. Cu noi a stat tot timpul și inv. V. Corbu. Fratele și suroarea Gabor, ne-am întârit mult. Multe susținem s'au bucurat și s'au întors la Domnul. Doar păstorul ne-a spus că suntem buni la cafenea. Slăvit să fie Domnul!...

Rugăm pe toți frații care au trimis rapoarte să ne ierte, fiind că n'am putut da mai multe în numărul acesta din lipsă de spațiu.

„Le spunea mereu să plece — dar ei ascultau cu nesaț“.

Dar noi am plecat lăsându-i cu lacrimi în ochi.

Din com. Cetate și F. Banului s'au mai înscris în Oaste: Ion Chilom, C. Borcoș, Leanca Poiană, Elena Brâzău, I. Ogoiu, Florea Nedelcu, Leanca Spănu, Pătru Deliu, Tinca și Cati Dincă, Maria Dărac, Ionel Drăvăreanu, Ștefan Lupitu, D. Ștefan, Șt. Zbârnegi, Maria T. Marin, Fl. Tudorescu, Fl. Oncică, Ana Gicu, Mihai Colcea, Fl. G. Floarea, Lucica Stan, Ioana Dascălu, Gheorghe Mară.

Slăvit să fie Domnul!
Anghel Mară, Cetate, Dolj.

Evanghelia cu fiul cel pierdut

se săfătăciuță pe larg de Părintele Iosif într-o preafrumoasă carte «Fiul cel pierdut». E o carte cutremurătoare de suflet, care a întors pe mulți fii rătăciți »casaci« la Tatăl. — Cartea costă 15 Lei.

Tâlcul mai pe scurt e și în cartea I. cu lăcătușarea Evanghelilor care costă 18 Lei. — Cereți-le la

Librăria „Oastea Domnului”-Sibiu,
Strada Turnului Nr. 33.

A trecut la Domnul.

În seara zilei de 14 Ianuarie, fratele nostru drag Ioan Popa, întâiul stătător al Oastei în aceste părți și unu din cei mai aprigii lupători pentru Isus Biruitorul, după o scură dar grea suferință trăpusea ne-a părăsit ducându-se acolo unde îl plăcea lui foarte mult să vorbească. Iubilul nostru frate pleacă dintr-o pământă la vîrstă de 70 ani și la 7 ani de adevarată ostaș în slujba Domnului.

Fee-i somnul ușor întră așteptarea celor vesnici pentru care mulți a lăsat până în clipa desparțirii. Testamentul frăției sale lăsat cu grai viu în momentul despartirii, a fost: iubilă-vă și aveți purrea dragoste intreolăltă.

N. Urdea, Cluj.

Invitare la Tichiriș.

Oastea Domnului din com. Tichiriș-sat Părosu, jud. Putna, roagă pe toți frații de aproape și de departe a lăua parte la adunarea ce va avea loc, pe ziua de 9 Februarie. Cei ce doresc hrănă duhovnicească, vor găsi la noi destulă.

Dumitru P. Rusu, ostaș.

Invitare la Caraola—Dolj.

Oastea Domnului din com. Caraola, jud. Dolj, roagă pe toți frații a lăua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 9 Februarie.

In caz că nu va fi timp potrivit, se amâna până la 22 Martie.

Alexandru M. Pistol, ostaș.

Invitare la botez.

Fratele Ilisie Ziman, invită cu drag pe toți frații din apropiere și din depărtare la botezul unei fetițe ce se va face pe ziua de 9 Februarie 1936 este rugat părintele Gogu dela Olpreț, fratele Farcaș din Turda și frațele Murășanu dela Negrești și frații dela Dej, cu un cuvânt rugăm pe toți frații în Domnul Iisus.

Oastea Domnului, com. Bonjida, jud. Cluj.

Invitare la Telega—Prahova.

Oastea Domnului din Telega, județul Prahova, roagă pe toți frații a lăua parte la serbare ce o va avea cu teatru religios (piesă - filul cel pierdut) care va avea loc pe ziua de 9 Februarie, în Școală Nr. 1 din Telega, dată de Tineretul Oastei din Telega.

Vă așteptăm cu drag.

Costică I. Duțu, ostaș.

Invitare la sfintire de steag.

Oastea Domnului din com. Tăuți—Arad, roagă pe toți frații a lăua parte la serbare ce o va avea cu teatru religios (piesă - filul cel pierdut) care va avea loc pe ziua de 16 Februarie.

Toți ostașii sunt rugați a lăua parte.

Frații din Tăuți.

O rugămintă.

Fr. Iancu Niculae I. Petru, din comuna Stanija, jud. Hunedoara, roagă pe toți frații a trimite un căt de mic ajutor pentru o soră bătrâna și săracă — pământește, de acolo.

Poșta Redacției.

Pr. N. Munteanu—Muntmarg. Primit cu multumiri. Urmează în numărul viitor.

Fr. I. Miron—Orhei. Am primit. Nu desnădăjdui. Știi, niciodată nu e bine să forțăm lucrurile. Vin ele pe rând, aşa cum voieste Domnul. Cinc șiile, poste și de foios această înărzire.

Fr. Gh. Voica—Vărmaga. Din lipsă de loc nu s'a putut în numărul acesta. În numărul viitor.

Fr. Locot. Colonel Constanțe Ionescu—Huși. Am primit cu multă bucurie cele ce mi ai trimis. Urmează în numărul viitor.

Domnul Bunătăților și dragostea bunătății și dragostea sufletului ales al fr. tale. Multe salutări din partea scumpului nostru Neemia și a cufelilor lui.—T. D.

O bucurie dela Oastea din București.

In Dumineca lui Zacheu Vameșul, în Biserica Sf. Ecaterina de la București, a fost mare bucurie duhovnicească.

In ziua aceia a avut loc instalaarea, ca preot-paroh, a părintelui Ion Gafton de la Rotari. Au luat parte Prea Sfințitul Veniamin și părintele protopop Stoica Ionescu din partea Chiriarchiei. Apoi episcopii Bisericii. Si popor. Au fost de față frații Al. Lascărav-Moldovanu, I. Gr. Oprisan, Goran, Paschia înpreună cu toți frații și surorile de la secția centrală din capitală.

Sfânta liturghie s'a săvârșit în sobor. Răspunsurile le-a dat corul Scolii Normale din București.

Părintele protopop a cedit le-giuța carte din partea I. P. Sfințitului Patriarh, înfățișând activitatea

misionară desfășurată de părintele Gafton în fosta parohie, cu roade pline de binecuvântări.

Dî Chelaru, epipropul bisericii, a avut cuvinte calde pentru fostul preot și pentru noul titular.

Pă. Gafton a răspuns, printre un cuvânt care va rămâne model de înțelegere misionară a unui preot, sublinind că va activa, în cadrul dreptei credințe strămoșescu, cu misarea „Oastei Domnului”, care și-a dovedit folosul de înviorare creștinească în Biserică.

Prea Sfințitul Veniamin a avut cuvinte de cald îndemn pentru noul slujitor întârzi la această biserică.

A urmat apoi o două mare bucurie pe care o socotim cea dintâi roadă a lucrării păstorului trimis nouă de I. P. S. Patriarh.

A fost botezat un Tânăr de 22 de ani într-o atmosferă de sărbătoare necunoscută până acum. Tânărul *Vole Bună* (asăi este numele de familie) face parte dintr-o familie de baptiști, fără să fi fost botezat. Vent în contact cu „Oastea”, el a găsit ceea ce-i dorea înima. Pe punctul „Oastei”, el a intrat în Biserică noastră, primind astfel taina Botezului și numele de *Dumitru*.

Săvârșirea tainei, cetarea cu apă din vechea carte „estă ostaș al lui Hristos”, lăpădările făcute de noul nostru frate cu încredințarea desăvârșită despre ostașia Domnului, au fost clipe duhovnicești neuitate. Frații i-au dat în dar o armă de luptă: o Scriptură.

Tânărul Dumitru *Vole Bună* și-a cerut inscrierea în Oaste și vă rugăm să luati notă de acest voluntar, întors dela baptiști. Intrat în rândul cea sfântă a Bisericii și care drept mulțumire că prin Oaste a cunoscut întreg Adevărul măntuirii, intră în șirurile luptătorilor ei.

După prânz a fost adunare. Său înălțat imnuri de slavă lui Dumnezeu Măntuitorul. Au vorbit cu multă putere părintele-ostaș Bărănescu, fr. Oprisan, fr. Paschia, fr. Goran, fr. Popovici dela Ruginoasa și părintele Gafton, scoțând din adâncurile Evangheliei cu Zacheu, învățătură de măntuire sufletească și accentuând întâlnirea cu Domnul.

Crainicul dela București.

LUI ISUS.

*Isuse bland Copil din cer
Cu ochi senini ca zarea,
Cu fruntea pitnă de mister;
Coborâr iar spre cel ce-i cer
Iertarea.*

*Din cerul veșnic înstelat
Isuse scump din lacrimi
Coborâr în susfletu-mi necat
Mă spălă Doamne de păcat
De patimă.*

*De rele susfletul mi e plin
Să peput de durere
Imi plâng păcatul și suspin
La tine Doamne dă-mi să vin,
Putere.*

*Demult păcatul m'a robit
Aș vrea să vin la Tine.
Am plâns și nu m'au azut
Chematai-i-am, și n'au venit
La mine*

*Nădejdea cea din urmă az'
Spre tine ni se'ndreaptă.
Un suslet prins în greu necaz
Cu râu de lacrimi pe obra:
Te-asteaptă.*

ILIE POPOVICI, Tânăr ostaș
com Picteu-Bihor.

La Evanghelia cu fiul cel pierdut: două istorioare.

Cu ce se poate întoarce un fiu rătăcit.

Un preot rus povestește:

Când propovăduiam într-o adunare mare din Londra, acolo de față erau și niște părinți, adânc indurerări de soarta singurului lor fiu care părăsi călu Domnului și casa părintească, a plecat în pădurile cele neumblate ale Australiei. Sărmanii părinți au cerut adunării mijlocie cu rugăciuni pentru fiul lor. — Si ca la douăzeci de mii de oameni său îndrepătat către Tronul lui Dumnezeu, cu rugăciune pentru el.

Mai târziu a venit veste, — că tocmai în acea vreme, când în adunarea dela Londra se înțâlpa pentru el rugăciuni, — el mergea prin pădurea Australiei; voind să ajungă la un oraș, care se afla la depărtare cale de o zi; îndată, el și-a adus aminte de casă, de părinți și într-o clipă totul s'a schimbat în susfletul lui. El s'a simțit pe sine un om nou.

A trebuit să se dea jos de pe cal, să cadă în genuachi, — să-l roage pe Dumnezeu de ierarice. Si a simțit, — că e ieraric. Sosind în oraș, el a trimis îndată mamei vestea de bucurie, și întreba, — ore poate el să se întoarcă acasă.

Si telegraful de acasă i-a adus îndată răspunsul: »Întoarce-te, întoarce-te că mai curând!«

Pă înțîjii au fost atât de bucurioși, aşteptând pe fiu, — că înaintea casei au atârnat un clopot mare, — ca toată familia să se trezească, ca să-l întâmpine, — dacă el va veni acasă noaptea.

Dragoste și rugăciunea fac minuni...

Fiul cel mai mare — datoria și mila.

După ce fiul cel mai mic, și a cheltuit avere, și cu căință a venit înapoi, la tatăl, — cel mai mare nu voia să-l vadă. Tatăl îl chema, ca să se bucură, — dar el nu voia gândind: Iată el a luat totul, a risipit, a venit, — și este primit, iar eu de dimineață până seara munesc, și pentru mine petreceri nu se fac.

Dar tatăl nu gădea așa.

Tu întotdeauna ești cu mine, dar acesta care era pierdut, s'a aflat. Si s'a făcut din el un om nou!

Așa se bucură Dumnezeu de orice oare rătăciu, — ce vine în turma lui, pentru că El este totul — Dragoste, mai presus de toate.

Dar noi adeseori nu numai că nu ne bucurăm, dar uneori nu voim să-i vedem pe acei cărora începe să li se deschidă susfletul.

Ce trist din partea atâtora o astfel de purtare... — Ar trebui, — să ne apropiem de ei frățește, să-i îmbrățișem, să plângem cu ei — să ne bucurăm împreună, că omul este pe o cale nouă!

Să ne apropiem frații mei de cel păcătos, — cu iubire și mândrie, — el este fratele nostru!... Dacă Tatăl îl primește, de ce noi să ne întoarcem de către el!... O, nu așa... ci să-i intindem mâna de ajutor fratelui, ce se muncește — departe la porcii păcatului, și să-l chemăm, să se întoarcă la Tatăl cel ceresc, să vină acasă... Si se va bucură și îngerii din cer, de un fiu care se întoarce...

Adaptare de pă. Vladimir Popovici.

De pe frontul Moldovei.

Au dat navală cu lăutarii în adunarea noastră. — Satul vulă.

Cu ocazia hramului bisericii sf. Nicolae din com. Mileanca, ne-am strâns acolo frați din jur. După sf. Liturghie noi ne-am strâns în casă fr. D. Dubejii. Lumea își petrecea însă... lumește... Hramul devenise o adeverătă sărbătoare de babilon, cu strigăte și jocuri, cu betii și chefuri cu lăutari...

Iți venesc să plângi văzând cum petrecuții tinerei perzânți și susfetele.

Voind satana să ne strice și petrecerea noastră, a tocmit niște argăi cari au dat navală cu lăutari în adunarea noastră cîntând lumește. Dar noi i-am oprit silindu-i să asculte și ei cuvântul lui Dumnezeu.

Și ascultând au plecat mănoișii dela adunarea noastră.

După o noapte întreagă de petrecere în Domnul am plecat... la fermele și copiii ce eșiu să ne vadă și au vărsat multe lacrimi ascultându-ne.

Noaptea de anul Nou ne-a găsit îngeneunchiajii la rugăciune. Dar pe când noi sorbeam cuvântul Domnului, satul vuia de răcnețe și chiote, cu urări de anul nou așa cum petrec toți creștinii cari ne critică pe noi că stricăm »datinile».

Ioan I. Federenciu ostaș, com. Princ. Mihai, Avrămeni—Dorohoi.

Invitare

F. Dumitru Vornicu din comuna Tărasău—Hotin, roagă pe toți frații și cerceta, spre a se întâri în Domnul.

Oprea George, ostaș.

Cum te-ai întors la Dumnezeu? - Si cum ai intrat în Oastea Domnului?...

Când am fost la Ierusalim am văzut multe lucruri interesante, pe care le-am scris în cartea: Însemnări din călătoria la Ierusalim. Acolo se află multe amănunte și despre călătoria noastră cu vaporul pe apă.

Când am intrat cu vaporul în portul Constantinopol — și mai târziu în portul Alexandria din Egipt — un amânunt mi-a atras atenținea. Indată ce vaporul nostru a intrat în raza portului, un far de pe târm, a început să sloboadă lumină roșie — și vaporul Indată s'a opri. Lumina cea roșie a farului era semnul de oprire. Și-a stat vaporul pe loc, câteva minute, până când farul și-a schimbat culoarea în verde; atunci a început iar să înainteze. Lumina verde era semnul că intrarea în port e liberă; vaporul poate înainta. Dar abia a mai mers câteva minute și vaporul iar s'a opri. Farul dădea acum lumină albastră. De vapor s'a apropiat o barcă, din care a coborât un căpitan de vapor, care a preluat cărma vaporului. Așa e în toate porturile; vapoarele strelne sunt conduse în port de cărmaci localnici, dupăce intrările, își au greutățile și primejdile lor, pe care nu-mai ei le cunosc.

Adeca, precum se vede, orice vapor, când intră în port, primește trei semnale dela farul luminător. La semnalul I, se oprește în loc; la al II-lea, pășește înainte pe calea ce îi se arată. Iar la al III-lea își predă cărma unui alt cărmaciu.

Înălță eu văd în aceasta o minunată icoană a întoarcerii noastre la Dumnezeu. Prin aceste 3 semnale și opriri, trebuie să treacă și măntuirea noastră; trebuie să treacă și corabia vieții noastre.

Înălță, Farul cel luminos, Isus, Lumina lumii și a Vieții, ne dă, semnalul cel ros: oprește-te omule! Uită-te încot'o mergi! uită-te că ești pe calea pierzărilor Corabia vieții tale înaintează în voia valurilor! Oprește-te din calea pierzărilor!

Și omul — care caută măntuirea — audă acest glas măntuitor. Și se oprește în loc. Se oprește la timp din calea pierzării.

Aceaștia sunt primii pași din calea măntuirii. Sunt desigur, niște pași binecuvântați. Dar acest început încă nu e măntuirea.

În loc din calea fărădelegilor, încă nu e măntuirea. Ci măntuirea e și a merge mai departe pe calea cea bună.

Și când dă Dumnezeu ajutor, omul apucă și pe calea aceasta. Corabia vieții lui apucă direcția spre portul Veșniciei. Apucă drumul măntuirii.

FIUL RISIPITOR PLÂNGE

Acasă tatăl plângă
Și eu 'n fări strelne
Argat sunt și mă frângă
Un dor de-o viață nouă...

Acasă tatăl plângă
Mi-s zilele de lacrimi
Și de durere plin...

Acasă tatăl plângă...
De atâtă ană mă cheamă:
In casa Lui cea dulce
Am petrecut odăta...

Vrea fiul să și-l vadă...

Acasă tatăl plângă...
Mă voi întoarce tardă
Să îl voi spune jalea
Păcatul să mi-l ierte...

CONST. GORAN.

INVITARE.

Oastea Domnului din comuna Princ. Mihai-Dorohoi, roagă pe numele Domnului pe toți frații și în special pe frații dela București — a-i cerceta spre a se întâri în Domnul.

I. Andron, ostaș.

Invitat la nuntă.

Oastea Domnului din com. Ciovârnășani—Mehedinți, invită pe toți frații și surorile de aproape și de departe a luar parte la nuntă fr. Dumitru Udreacă și sora Alexandra Cojocaru. Cei ce au steaguri sunt rugați a le aduce. Veniți frați, veniți surori să ne bucurăm în Domnul.

Oastea din Ciovârnășani.

Invitat la Movilița — Ilfov.

Oastea Domnului din com. Movilița, jud. Ilfov, roagă pe toți frații a luar parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 9 Februarie. Cei ce au steaguri sunt rugați a le aduce. Cei ce vor veni vor trage la fratele. Chirilă Moldoveanu.

Invitat la Perișorul nou — Dolj.

Oastea Domnului din com. Perișor nou, jud. Dolj, roagă pe toți frații a luar parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 9 Februarie. Frații se vor pregăti și pentru Domnul și pentru trup, ca să nu fie sarcina nimănui. Cei ce au steaguri sunt rugați a le aduce.

Dumitru Grumajel, ostaș.

De pe fronturi. „Buni de împușcat”...

— Din Drăgești — Vaslui —

Cucerinice părinte Trifa! Noi ostașii Domnului din pătrile scese, suntem la datorie, deși n'am mai raportat nimic

Dar tare ne doare pe noi părinte, că la început când s'au început adunările — era atunci alt preot la noi în sat — venea aproape tot satul la adunare. Dar azi dupăce s'a schimbat de a venit alt preot la noi, a început pastorul acesta să ne bață corească. *Și-a strigat în contra Oastei în biserică zicând că noi suntem bunii de împușcat și multe altele, indemnând pe oameni sa nu asculte de noi; să trăiască tot cum au trăit și până acum.*

Și apoi, mare parte din oameni, n'au mai venit la adunare.. S'au întors la chefuri, oprește bețil, etc..

Deci, părintele nostru iubit, tare ne doare lucrul acesta.

Dar noi mulțumim Domnului.

Pe urmă când a văzut răbdarea noastră, i-a părut cam rău de ce făcuse și a început a ne lăuda. Dar era prea târziu. Noi vom suferi cu drag orice ne-ar veni. Căci cu noi este Dumnezeu. Slăvit să fie Domnul.

D. Olaru, ostaș.

Dar nici aceasta încă nu e măntuirea deplină. Căci drumul spre portul Veșniciei este îngust și plin de primejdii. Pentru drumul acesta, pentru intrarea aceasta, avem lipsă neapărat de un cărmaciu, care cunoaște »portul« și a mai condus »corabii« acolo.

Iar acest cărmaciu, este Isus Hristos.

Măntuirea noastră se încheie, când la cărma »corabie« noastră vine Isus Hristos; când îi predăm Domnului Isus cărma vieții noastre. Ii rugăm pe El și îl lăsăm pe El să ne conducă spre »portul« Veșniciei.

Așa e și la Oastea Domnului, iubite mei frați. A intra în Oaste, înseamnă a te opri în loc din calea fărădelegilor. A te scrie în Oaste înseamnă că te ai oprit în loc. Dar această oprire încă nu e totul. Este numai începutul. Oastea nu e numai un »stop«, o oprire delă fumat, înjurat și alte păcate mai văzute; ci după această oprire, ea este — și trebuie să fie — o plecare înainte, pe drumul măntuirii, cu toate pânzele corabiei întinse: cu dragostea, smerenia, blândețea, răbdarea, etc.

Oastea Domnului și ostașia Domnului, e corabia ce s'a oprit mai întâi în loc și apoi a plecat în direcția portului Veșniciei.

Dar, ca să ajungă cu bine în acest »port«, trebuie să te oprești din nou în loc și să îpredai Domnului Isus cărma »corabie« tale, cărma vieții tale.

Acesta este legământul Oastei și numai trecând prin acest legământ, prin această predare Domnului, poți fi un ostaș adevarat.

Deci frații mei, să cercetăm bine ostașia noastră, nu cumva să fim numai ostași de »oprire«, ci să fim ostași de predare.

„Arde satul!”

Flăcări mari și limbi de foc cresc aici în sat la noi de vre-o 2 luni și jumătate. O minune mare, s'a aprins casa păr. Moldiș, și de când slăvitul Dumnezeu a lucrat aceasta, biserică e plină de copii, tineri și bătrâni în sărbători. Iar în celealte zile și nopți la cine are plăcere, ne ducem cu părintele împreună... Arde satul. Lucrul Domnului s'a întărit mult.

Am amintit toate pe scurt ca să ne bucurăm împreună cu cel dintâi ales, slăbănoag, gornist, mesager, pitic, copilaș în dragoste Domnului Isus Hristos, Pă. Iosif Trifa, mărgăritarul Oastei Domnului.

Cu dragoste frătească în jurul Crucii Domnului Isus, pe viață și pe moarte.

Par. Sârghe și Costică Iftimie, Corod—Tecuci.

INVITARE.

Oastea Domnului din Rucăr—Muscel, fiind mai târziu născută, roagă pe toți frații a i cerceta spre a-i întări în Domnul.

Aram Bogosian, ostaș.

TINERETUL OASTEI

Nimeni tineretea ta să nu o defaime; fii pildă credincioșilor (I Tim. 4, 12).

Intru întimpinarea „Tineretului Oastei”.

„Adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinerei tale, înainte ca să vină zilele cele reale“ (Eclesiast 12, 1).

În armată sunt intotdeauna bătrâni ale căror tâmpale sunt impodobite de o indelungată experiență întrale luptelor. Vai de oștirea care e lipsită de experiență „părului cărunt”! Adică de înțelepciunea căstigată încă din anii tinerei!

Dar nu se poate, nici de cum înțelege, armată fără tineret, fără acea energie dărură de Dumnezeu vârstei, fără acea pomire a sfintelor entuziasme, a jefelor neprecepție.

Marele predicator Lacordaire vorbind despre vrâste spunea: *Tinerețea este un foarte frumos timp din viață.* La vrâsta copilariei n'avem adâncime; la maturitate săm prea multe și nu ne mai plac atâtăma — inimă mai puțin solicitată și mai prevăzătoare, nu mai dă și nu mai primește atât de mult. Dar între 20—30 de ani, câtă vlagă! Ce prisos de bine!

Un alt cugetător spune că „tinerețea e timpul sbucurărilor. — Mare! Mare! Strigă tânărul încântat! Marinarul cel încercat însă, care s'a luptat cu valurile și furtuna mării, strigă, când zărește portul; Târmul! Târmul!“

Iubit tineret al Domnului și oștișor Lui, ce *prisos de bine* în vîstieria sufletului vostru, vedem noi, cei cari am trecut de fericita voastră vrâstă, de mult! Voi puteți schimba față lumii c'o singură condiție: dacă v'ati adus aminte de Domnul *în zilele tinerei voastre!* Căci, bine este pentru om să poarte jugul (Domnului) în tinerețea sa” (Plângerile 3, 27).

Viața voastră este dorul după „Marea cea mare“. E sbucium! O, dacă acest sbucium ar fi întru totul pus în slujba „Celui ce vă seris la Oaste“ (2 Tim. 2, 4)! O, dacă voi, cei mai mulți, cari „din

copilarie cunoașteți Sfintele Scripturi cari pot să vă dea înțelepciunea ce duce la mântuire“ (2 Tim. 3, 15) ați auzi, prin pările Duhului Sfânt: „caută sfîntenia vieții, fugi de poftele tinerei“ (2 Tim. 2, 22)! Voi ați fi plâmada evanghelică a unui aluat cu desăvârsire nou în tineretul României; furat de sporturi, furat de sensualism și pornografia cărtișorilor, revistelor, cinematografelor pe care le mânuște cu iștejime „domnul acestui veac“!

Cunosc între voi tineri cari „puneti înaintea lui Dumnezeu mădularile voastre ca pe niște unele ale unei vieți sfinte“ (Rom. 6, 13). Mă gândesc necontent la această binecuvântată tinerețe și plâng de bucurie că vor fi și alții, că mai mulți, cari faceți „mădularile voastre roabe ale unei vieți sfinte“

(Rom. 6, 19). Cu o asemenea oștrire vom putea revoluționa Țara care „stă pe drojdiile sale“. Numai cu asemenea „tinerime nouă“ nădăduim la plinirea rugăciunii domnești: „Vie împăratia Ta“!

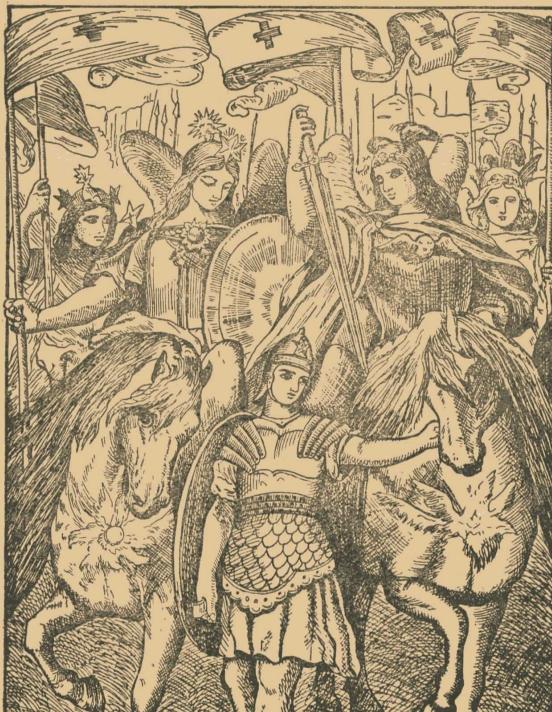
Ore ce amânare e perderea luptei! Precum vasele noastre ce poartă săngele în trup ajung dela o vreme, penru cei mai mulți, să se învățozeze, să ducă la arteriescleroză, să fie netrebnice deci pentru rostul încredințat lor, aşisderea și sufletul care amână a primi din tinerețe puteri dela uzina cea mare a vieții, dela Iisus, — se împetrește. Sufletele bătrânilor sunt nesfârșite mai greu de cucerit pentru Hristos (cu toate că lumea crede contrarul)! În sufletele care au zăbovit mereu pocăința cea adevărată, (care se vede prin „roduri vrednice de pocăință“ nu mai umbăr seva lui Iisus). Cunoașterea Lui cu mintea este neputincioasă. Numai o cunoaștere cu inima și în stare a schimbă lumea. Tineretul are tocmai această inimă capabilă de sacre porină.

Sunt încredințat că tineretul Oastei, calfele și meșterii lui „Neemia“, are binecuvântare deplină să-și încengă coapsele și să zidească; cu o mână să lucreze la zidire și cu alta să poarte arma (Neemia 4, 17—18).

Neemia ni strigă și azi: „Fiecare cu Tânărul său să mâie noaptea în mijlocul Ierusalimului ca noaptea să ne fie de pază și ziua la lucru“ (Neemia 4, 22).

Tineret voluntar al României celei credincioase —, un oștean mai vrâsc, a căruia sabie nu stă în cuiu își strigă, alături de cel încercăți în „luptele Domnului“. La arme!

I. Gr. Oprisan.

Oare toți copiii sunt acasă?

Odată mi-s-a trimis o gazetă cu un articol subliniat, al cărui titlu era: „Oare toți copiii sunt acasă?“ Si acolo scria:

O bătrâna, având aproape o sută de ani, era pe patul morții. Soțul ei, care a săvârșit cu ea călătoria pământească, sedea largă dânsa.

Răsuflarea ei era grea, — dar îndată ea s'a ridicat, a deschis ochii și a zis:

- Căt e de intunerici!...
- Da, e intunerici, — a răspuns soțul.
- Acuma-i noapte?
- Miezul noptii?
- Oare toți copiii sunt acasă?

Bătrâna își retrăia din nou viața sa, trecută. Copilașul ei cel mai mic de douăzeci de ani se odihnea în mormânt, iar sufletul î-sa reîntors la acea vreme, — când toți copilași — erau împrejurul ei.

Cu această întrebare: „Oare toți copiii sunt acasă“ — ea a pus capul pe pernă și, liniștită, a adormit pe vecie.

Dragă prietene; oare toți ai tăi sunt acasă? — Intrebă-te pe tine însuți! Unde e fiul tău? mama ta? fica ta? Oare nu-s absorbiți ei în treburi și desfășări lumestri? Oare nu viețuiesc ei fără Dumnezeu?

Oare n'au plecat ei dela Dumnezeu într-o fară depărtăță?...

Sunt „acasă“ copii tăi? Iar dacă nu, ce ai făcut tu mamă și tată pentru ei ca să-i întorci acasă?

Din rusește-complectare. Pă. Vladimir Popovici.

Pentru tineretul Oastei.

Dela tineretul Oastei din Buzău, rap. fr. M. Lemnaru. Tineretul e la datorie. Lupă înainte cu Domnul Iisus. Întreg tineretul este cucerit pentru Domnul, dar bătrâni viin mai greu, sunt mai lipiți de cele pământești.

O rugămințe.

Doi tineri frățiori, singuri în com. Liesti-Tecuci, ne cer ajutorul. Rugăm noi, pe toți frații cari pot, să-i cerceze spre a-i întări în Domnul. Se află la atelierele frații Tudose.

Năstase și Toader Tudose.

La Evanghelie de Duminecă: Un Tânăr a fost și fiul cel pierdut.

Acum Duminecă avem la rând Evanghelia cu fiul cel pierdut.

Această Evanghelie ne grăște în deosebi nouă tinerilor. Căci și fiul cel pierdut a fost un Tânăr ca și noi. Cum zice Evanghelie:

»Un om oarecare avea doi fii. Cel mai Tânăr din ei, a zis tatălui său: tată, dă-mi partea de avere ce mi-se cuvine. Și tată le-a împărțit avere. Nu după multe zile — apoi — fiul cel mai Tânăr a strâns totul, și a plecat într-o țară departată unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată.« (Luca 15, 11—15).

Așa și tineretea. Visătoare și dormică de libertate, de slobozene. Așa era și fiul cel Tânăr din Evanghelie. Avea de toate acasă. Nu ducea lipsă de nimic, fiindcă un tată bun îl purta de grije.

Dar într-o zi la inimă lui mijil dorul de »libertate«, de »slobozene«, de străinătate, unde să și poată petrece »în voie«, fără a mai fi supraveghet. Și de când dorul acesta s'a întărit în inimă lui, nu-i mai era drag nici de tată, nici de mamă, nici de frate, de nimic... În fiecare din ei vedea un vrăjmaș, care l-ar putea impiedica să și ducă planul la îndeplinire.

De căte ori nu vezi și nu auzi și astăzi de încordări și certuri în familii, când copiii mai mari sau mai mici nu vor să mai stie de autoritatea tatălui sau mamei...

»Ce ai să-mi porunciști — spune feciorul, tatălui său, — fac ce vreau. Ce treabă ai cu mine — strigă din altă parte fiica, mamei sale. Și ies apoi cu prietenii și pretene la plimbări, petreceri și jocuri pe calea cea largă a fiului pierdut. Iar în urmă

lașă niște ochi cari plâng; ochii sărmănei mame.

Acest dor de »libertate« și »neatărnică« — rău înțeleasă, l-au muncit și pe fiul risipitor. Și într-o bună zi luându-și »partea de avere« a plecat.

Dar plecarea de acasă »despărțirea«, ruperea legăturii cu tatăl său, nu i-a fost de bine. »Libertatea« și »slobozenea« în care a vrut să trăiască l-au făcut să ajungă »slugă la porcă«.

A văzut atunci căt de mult să a înșelat. Visul se spulberase. Dăduse cu fruntea de pragul de sus. Dar această isbitură dureroasă a avut darul să îl trezească din somn și să-l facă să se întoarcă acasă.

Dureroasă este istoria fiului răsipitor.

Dar această istorie a durerii este și azi istoria »înterimii rătăcite« din zilele noastre.

Ispita de »libertate« de »slobozene«, l'a plecat pe fiul din Evanghelie de acasă.

Această »libertate«, acest dor de »slobozene« și »neatărnică«, de »fac ce vreau«, e o ispitu, un satan primidios care înșeală mai ales pe cei tineri.

Calea rătăcirii fiului pierdut la niște nu stă atât de larg deschisă ca nouă tinerilor. Și pe nimeni nu amăgește și nu farmecă atât de ușor ca pe noi tineri.

Și, vă ce de tineri apucă pe ea... Iar din cei ce apucă pe această »cale«, atâția și atâția, nu se mai întorc niciodată »acasă«.

Dragă frățioare! Poate și tu cunoști puțin calea fiului pierdut. Poate ai gusta căt de căt din »roșcovale« lui satan și i-ai păzit »porcii lui«.

De nu cunoști și n-ai cunoscut încă această »cale« pierdută, ferică de tine, Domnul să-ți ajute să n-ai cunoști niciodată.

Iar de-ai cunoscut-o între-câțva, mai mult sau mai puțin, găndește-te nelincetă, iubitul meu, căt de »amare« au fost »roșcovale« și te păzește ca de foc să nu mai ajungi iarăși pe ea, ca nu cumva să-ți tie »ceva mai rău«.

Iar de cumva te-ai aflat pe calea pierzării, întoarce-te îndată »acasă« căci Tatăl cerește așteaptă cu brațele iertării deschise.

Pune mâna pe »toiac« lasă lumea cea înșelătoare cu jocurile, petrecerile și ospețele ei și întoarce-te »acasă«.

Vino, strigând cu lacrimi:

Tată, iată vine, fiul rătăcit...
Iartă-mă, căci multe, multe și-am greșit;
Părinte, Părinte azi mă »ntore la Tine,
Ca plâns și cu lacrimi și ghe suspine;
La Tine o Doamne azi viu umili,
Primeste cu milă, un fiu rătăcit.

Să Tatăl te va primi, căci El te așteaptă mereu cu ușa »descuiață«. Tatăl n'a închis ușa după plecarea ta, ci o ține mereu deschisă săptămână întoarceare la.

Întoarce-te îndată, iubite frate și sături și alțora să se poată întoarce »acasă«.

I. Marin.

O nuntă ostăsească în Băsăști—Bacău.

Duminica trecută s-a săvârșit nununia fratelui Vasile Sardenie și surioarei Ecaterina Hagină.

Nunta fost pr. Hagină. La această duhovnicească nuntă au luat parte mulți frați și surori din Oastea Domnului. Corul fraților din Scorteni, de sub conducerea părintelui N. Munteanu-Muntmarg, a dat răspunsurile la slujbă. La masă s-au cantat multe cântece duhovnicești.

Predica jinută de preot: Hagină și Munteanu-Muntmarg a răscosit inimile. La Băsăști aceasta a fost prima nuntă ostăsească.

Părintele Munteanu-Muntmarg a dăruit mirilor din partea fraților din Scorteni: O Biblie, o carte de rugăciune și o sf. Cruce.

Petrecerea a luat sfârșit la ceasurile 5 d. m. în cîntecile tinerilor ostăi din Scorteni, cari au aprins sufletele multora.

Slăvit să fie Domnul pentru toata biruințele.

Smaranda Neagu și Anica Stoica
tinere ostăi din Scorteni.

Un copil de 6 ani abonează foala Isus Biruitorul.

Mieră din faguri folii »Isus Biruitorul« place la toată lumea. Ea place și copilor, cari o răsfoesc și citesc cu mare placere lucrurile dintr-ânsa.

Unii o citește părinții cari nu mai văd, iar alții învăță poezii pe care le spun apoi prin adunările Oastei.

Iată acum un copil care și abonează această foată. E frațul Gurju Mihai din com. Ibănești-Cristinești, jud. Dorohoi, care deși are numai 6 ani și jumătate șiușe să citească și să scrie ca orice școlar. Iar părinții că să-l încurajeze pentru a apuca și învăță de acum calea Domnului, i au făcut acest bun și folositor dar: un abonament la foaia »Isus Biruitorul«. O pildă pentru cei mari.

Din Dârlos — Tr.-Mare.

Tineretul Oastei din Dârlos, a avut o zi de binecuvântare bucurii în 6 Ianuarie, când i-a cerută tinerii frățiori și surioare de la Danes, Șaroș și Sighișoara.

Mișcătorul au grătit frățiorii Clionă și Nicolau din Sighișoara și fr. Morariu din Șaroș.

Cântările și rugăciunile au stors lacrimi. Slăvit să fie Domnul Isus în veci.

Fr. Mărgineanu Gheorghe, ostaș.

Un Tânăr răspunde la chema ea Domnului.

Preacucernice Părinte care ne hrănești cu mană dulce, am aflat pe Domnul și-i slujesc lui de mai bine de un an de zile. Am avut și căderi, dar Domnul m'a ridicat, că El nu lasă pe copiii Lui.

— Vă rog a mă trece și pe mine în rândurile Oastei.

Bute Paraschiv, soldat, Tecuci.

Din înscrerile Oastei.

Un fiu pierdut se întoarce acasă.

Cetind cartea cu »Flul cel pierdut«.

Săturându-mă a slugi Satanel, iar Tatăl Ceresc nevrând moarte păcătosului, mi-a trimis cartea: »Pilda despre fiul cel pierdut«.

Doresc din tot sufletul de a urma pilda Lui. Mă găseam departe de a mă întoarce »acasă« la Tatăl Ceresc. Ba ceva mai mult, eram ateu în plină cuvânt. Iar astăzi, dându-mi seama despre calea Mântuitorului și despre Oastea Domnului, cetind cartea »Pilda despre fiul cel pierdut«, vă rog a mă primi și a mă îndrumă după poruncile și regulele »Oastei Domnului«, ca să aflu »casa« mea și pe Tatăl meu.

Gavril Copanenco,
sat. Chircăiești-Noi-Tighina.

Un Tânăr arestat și bătut pentru Domnul.

Prea cucernice Părinte Trifa, fiind în com. Sofroncani, pentru a-vesti pe Domnul, am fost arestat și bătut și trimis apoi din post în post, chinuit fiind prin tempeze uzi și reci. Din această pricina sunt astăzi bolnav... Dar eu nu mă descurajez și lupt și aşa bolnav, mulțumit că pot suferi pentru Domnul.

Mai am încă 2 tovarăși de luptă aici. Slăvit să fie Domnul.

Anton Belașu,
com. Edinești, j. d. Hotin.

Foaia tineretului la Focșani.

Am avut nespusă bucurie pentru aceste pagini ale tineretului Oastei. Foaia a fost primită cu bucurie de toți frații ostăi din acest oraș... Foile s-au trecut ca pâine cea caldă. N'a rămas nici un număr nevândut.

Pe ziua de 9 Februarie, rugăm pe toți frații din oraș să vină cu toții la sf. biserică Donie vis-a-vis de grădina publică pentru a ne consfătuiri și a strângă mai mult legăturile.

Trebue să rosalim sufletele mai ales ale tineretului care trăiesc în beție și desfrustă, între care eram și eu, dar astăzi cu ajutorul Domnului Isus Biruitorul, m'am schimbat; nu mă mai atrag astfel de străciuni.

Salutări în Domnul la toți frații cari se ostenește pentru această foaie.

Slăvit să fie Domnul.

Trimis și 50 lei ca ajutor pentru paginile tineretului Oastei.

Fr. Penzuși I. Nicolae.

Ajutoare pentru susținerea acestei foi.

Precum am scris în Nr. întâi, paginile aceste vor trăi prin râvnă și ajutorul nostru, al tinerilor. În acest scop, am deschis râvașul acesta în care, număr de număr, vom da ajutoarele ce vin dela fronturi (daruri de bani și abonamente). Aici se vor trece și darurile ce vin pentru susținerea foi.

Din daruri pentru susținerea foi:

C. Trană, Inv. Folești-de-sus — Vâlcea	Lei	28 —
Sâlceanu, Ghergheasa — R. Sărăt	"	25'
O Tânără surioară din Sibiu . . .	"	30 —
Gh. Muntean, București — Ilfov	"	50'
Cudile Zaharie, Pojară-Bucovina	"	5 —
Ilie Tismăniu, Resita — Caraș	"	10'

Cu totul din acest număr . . . Lei 148'—
Si 20 abonamente

Cu totul până acum . . . Lei 1206'—

Domnul să le ajute și El să răsplătească cu răsplătă de sus pe cei care ajută un lucru atât de prețios.

Ioan Marini.

Adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinerei tale, până nu vin ani când vei zice: „Nu găsești nici o placere în ei“ (Eclesiast 12, 1).

Continuăm cu învățaturile despre fricoșii dela Apocalips 21, 8.

„Nu vă temeți“ — e cântecul cel dulce, ce trece și prin Noul Testament.

Domnul Isus a venit în lume să strice lucrările diavolului (I. Ioan 3, 8). Într aceste lucruri ce trebuiau stricate, era și frica. Pentru că și frica este un lucru a lui satan. Prin frică, satan fură credința și increderea omului în Dumnezeu. Si pe urmă îl duce și la lepădarea de Dumnezeu.

De aceea și Mântuitorul a venit în lume cu solia: „Nu vă temeți!“. Începând dela acel „nu te teme Iosife“ din inceputul Evangheliei dela Matei, (Matei 1, 20) toate evanghelile sunt pline cu acest prea dulce „nu te teme“.

Cu toate prilejurile, Mântuitorul le spunea învățătorilor că satan va răscula în capul lor toată lumea și toate prigoanele să-i facă să se teamă și să piardă mântuirea. „Din pricina Mea — le zicea Isus — veți fi dați în judecata soboarelor... și veți fi duși în fața diregătorilor... vă vor da în mâinile lor... veți fi urât de toți, din pricina Numelui Meu, dar vol să nu vă temeți de el. Nu vă temeți de cel ce ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul, ci temeți-vă mai degrabă de cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă“ (Mateiu 10, 17—28).

Iată, Mântuitorul ne-a spus aici lămurit, de cine să ne temem. De un singur lucru să ne temem în lumea aceasta: de păcat și de diavolul care e tatăl păcatului. Pentru că păcatul are puterea să omoare și trupul și sufletul omului.

Mântuitorul umblă neincetă să scoată frica din apostolii lui. „Până și perii capul vostru sunt numărăți — le zicea Isus — deci să nu vă temeți!“ (Mateiu 10, 31). Adică, voi sunteți în grija Tatălui cuceresc, dacă nu vă temeți. El va avea grija de voi, ca de niște copii ai Lui.

Un leac al fricii, acesta este. Să avem întotdeauna sănătăț și conștiință că noi trăim în grija Tatălui cuceresc, ca niște copilași ai Lui.

Altădată Mântuitorul i-a lăsat pe apostoli să-l cuprindă furtuna pe mare. Si pentru frica lor i-a mulțat blând zicându-le: „Pentru sunteți așa de fricoși? Tot n'aveți încă credință?“ (Marcu 4, 40)...

Adeca, iată aici, Mântuitorul pun frica alături de necredință. Frica omoară credință. Fricoșii sunt alături de necredințoși, de aceia Isus îi zicea lui Iair: „nu te teme, crede numai!“ (Marcu 5, 36), adică frica s'asezase în drumul credinței și trebuie alungată.

Noi, de regulă, știm că păcatul ne desparte de Domnul, dar uităm că și frica face tot acelaș lucru. Si ea ne rupe legătura cu Dumnezeu, Un vestit predicator spunea că necredința noastră îi leagă mâinile lui Dumnezeu, să nu ne poată da ajutor și mântuire. Acelaș lucru îl face și frica. Si ea îi leagă mâinile lui Dumnezeu să nu ne poată ajuta.

De aceea, Mântuitorul stăruia mereu să scoată frica din apostolii Lui, și să-i umple de credință, de incredere și curaj. „În lume, năcăz veți avea — zicea Mântuitorul —

dar îndrăzniți căci Eu am biruit lumea“ (Ioan 16, 33). „Să nu se tulbere înima voastră, aveți incredere în Mine“ (Ioan 14, 1) căci Eu sunt cu toți copiii Mei, și le asigur biruința. Nu te teme turmă mică (Luca 12, 32) nu vă temeți copiii Domnului, căci Domnul e cu noi.

Mântuitorul a făcut o școală cu învățătorii Lui, să-i întăreasă în acel „nu te teme“, de care are lipsă orice creștin luptător și biruitor.

Mântuitorul a știut că suntem noi de slabî și căt de mare este îspita fricel, de aceia ne-a lăsat tuturor, acel preadulce testament: „Nu vă temeți... căci iată Eu cu vol sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului acestuia“ (Mateiu 28, vers. 10 și 20).

Iată, iubiti mei frați, acesta este leacul contra fricel. Aceasta este pavăza și scutul nostru contra fricel; aceasta este moartea fricel.

Domnul Isus Hristos ne dă siguranță că va fi cu noi în toate zilele — și dacă El e cu noi, frica nu mai poate trăi. Căci frica nu poate petrece la un loc cu Dom-

nul. Ori Domnul omoară frica, ori frica îl alungă pe Domnul. Un creștin adevărat, a scăpat de frică.

Domnul Isus și-a crescut învățătorii în școala îndrăsnelii. I-a învățat să nu se teamă. I-a învățat și prin pilda vieții Sale. Mântuitorul nu s'a ocupat niciodată cu frica, și teama zilei de mâine. Si așa erau și învățătorii Lui. 12 oameni simpli, pășeau să întoarcă la Dumnezeu o lume întreagă. Intră într'un răbobi, cu o lume întreagă. Si nu se temeau.

Da — ca și în Vechiul Testament — frica încă nu murise cu totul nici în Noul Testament. Nu murise nici după venirea în lume a Domnului Isus. O vedem trăind încă, chiar și în mijlocul învățătorilor Domnului.

Când l'au prins pe Domnul în grădina Ghețimani, Evanghelia ne spune că „toți ucenicii L'au părăsit și au fugit“ (Mateiu 26, 56). I-a cuprins frica, și au fugit... Iar după înviere, când î s'a arătat lui Toma necredinciosul, Domnul i-a aflat pe apostoli într'o casă „cu ușile închise de frica iudeilor“ (Ioan 20, 19).

Așadar e cunoscută și istoria lui Petru. Într-o clipă de mare curaj, Petru scosese sabia să-l apere pe Domnul, și-a declarat solemn că e gata chiar să și moară pentru El (Mateiu 26, 35), dar pe urmă s'a lepădat de Domnul, de frica unei slujnic.

Adică era și aici „termometru“ lui „nu mă tem“ din Vechiul Testament, care facea „salturi“, în semn de „boală“.

Este însă în Noul Testament, un hotar mare, unde frica moare cu totul. Despre acest hotar vom arăta în numărul viitor.

(Va urma).

FIUL CEL PERDUT.

*Mi-e haina ruptă
și sufletul mi-e frânt
Mi-e înimă sădrobită
an nor mânăt de vânt...
Și sufletul mi-e gol,
ca un pustiu în zare...
O, sunt perduț, perduț
mai pot să am iertare?...
Ah, plângel-mă toț
căci vrednic sunt de plâns
Căci flu tubit am fost
și lată ce-am ajuns...
Păcat și ne-ascultare
oh, unde m'ati adus!...
Aveam atunci mărtre
și slavă de nespus
Și iată astăzi slugă
la porc eu am ajuns
Să-n loc de bucurie
tristețe mi-ată adus...
Nebun și orb ce-am fost
că te-am tubit, o lume
M'am încrezut în tine
și esti desertăciune...
Pe că esti de frumosă
și arătă că esti mărtire
Pe atât de minciună
e, lume-a tu grăire.
Și val de cel c'en tine
și-a pus nădejdă sa*

*Si de acel pe care
l'ai prins în mreaja ta
Ajușe ca mine,
din flu, la porc argat
Și plângere va amâncă
de ce te-a 'mbrâșnat...
Iar Tatăl, departe,
plângere după Tine
Plângere cu suspine
ca și după mine
Departă de casă
tu te prăpădești
Dacă 'n mreaja lumil
tot mai stârsești.
Vino dar la Tatăl
să ne 'ntorcem lar
Să-l cerem cu lacrimi
larășii al Său har...
Tată, iată vine
fiul rătăcit...
Iară-mă, căci multe,
multe și-am greșit.
Părinte, Părinte
azi mă 'ntorc la Tine
Cu plâns și cu lacrimi
cu grelă suspine...
La Tine o Doamne
azi viu umilit
Primeste cu milă
un flu rătăcit.*

IOAN MARINI.

De pe fronturi.

„...și toată biserică a plâns“...

Cucernice părinte Iosif! Pe ziua de 12 Ianuarie, trăjii ostașii din Sto-rojinet și Imperjuri, au răspuns cu drag la chemarea păstorului din com. Presicăreni, care nu chemase spre a-l vesti pe Domnul Isus și acolo, în comună sfintei sale. Am gustat cu adevărat, din bucurie ne-spuse mai ales la sf. liturghie, când păr. ne-a rugat să cântăm cântecele Oastei.

Am cântat cu toții »Tinerime rătăcită«. Părintele entuziasmat de această cântare, ne-a ținut o cuvântare plină de foc. Ardeam cu toții

de focul acesta duhovnicesc. Într-o cuvântare din adâncul sufetului î-am răspuns subsemnatul. *Și biserică întreagă a plâns.*

După masă, la adunare, școala nu mai încăpea de sufletele ce se strânseseră. Ah, adunarea astăa a fost plină de bucurie și de lacrimi. Cântările, bucuriile, rugăciunile și glasul mulțumirii tuturor se înălțau sus, spre Domnul.

Slăvit să fie Isus Biruitorul în veci. Leon Andronic, ostaș Dornești — Răduți.

Dela adunarea din Câmpia-Turzii. Sufla în goarnă să ne îngâne — dar noi ne am ținut marșul.

Adunarea noastră din 19 Ian., a răscoslit tot satul... Lumea ne privia a minune. Treçând spre biserică, gornistul focarilor, Indemnat de cineva a eșit în poarta școaliei și a început să ne îngâne în cântările noastre. Dar noi ne-am ținut marșul.

Pe alii li vedeam și-l auzeam cum răd de noi nebunii lui Hristos,

zicând că numai un pas ne trebuie și suntem baptiști.

Adunarea de după masă la care a luat parte foarte multă lume, a fost stropită cu multe lacrimi.

Mișcător a vorbit părintele, fr. Farcaș, Gaia și subsemnatul. 4 suflete au intrat în Oaste.

Slăvit să fie Domoul!

Ioan Pocolea, ostaș.